

Ἄν μπορεῖ νὰ εὐχαριστηθῆ ἀπὸ δούλα, μπορεῖ νὰ μείνῃ εὐχαριστημένη καὶ ἀπὸ διευθυντάς.

Ἄν δὲν εἶναι κλέφτρα, θὰ εἶναι κλέφτρα

Ἄν δὲν εἶναι κλέφτρα, θὰ ἔχῃ ἀγαπητικούς.

Ἄν δὲν εἶναι ἀγαπητικούς, θὰ εἶναι βρώμα.

Ἄν δὲν εἶναι βρώμα, θὰ τρώγῃ παραπολύ.

Ἄν δὲν τρώγῃ πολὺ, θὰ ἦνε παλαβή.

Ἄν δὲν εἶνε παλαβή, θὰ εἶνε γτίπ κουτή.

Ἔτσι καὶ οἱ διευθυνταὶ, περὶ ὧν θὰ συμπίπτουν πάντοτε αἱ ἐξῆς κρίσεις :

— Καλὰ, δὲν σοῦ λέω, ἀλλὰ τὸ παραξυλόνει ἴστῃς γυναῖκες.

— Γιά δραστήριος εἶνε, ἀλλὰ . . . κλέφτης.

— Τίμιος, τί νὰ τοῦ κάμης, μὰ τεμπέλης.

— Ἐξυπνος, ὅσω θέλεις, μὰ τί νὰ τὸν κάμης ποῦ μωρδαρεύεται σ' ὄλα.

— Ἐχει θέλησι, βρὲ ἀδελφέ, θέλει τὸ καλὸ, τίμιος εἶνε, ἀλλὰ ὀλίγον σκαρτάδος.

Ἡ τελευταία κρίσις φαίνεται ἐπεκράτησεν ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ διὰ τὸν νῦν Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας.

Εἶναι ὁ ἐφευρετὴς τῶν ραπισμάτων, τοῦ ἀστυνομικοῦ Δελτίου καὶ τῆς Καβάλας.

Αὐτὰ φθάνουν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ εἰσαχθοῦν αἱ ζωνταναὶ εἰκόνες, τὰ tableaux vivants καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ἰδοὺ τί θὰ ἐγένετο μεταξύ ἄλλων εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς συνόδου, ὅτε θὰ ἠνοιγέτο ἡ πολιτικὴ συζήτησις.

Ὁ κύριος Τρικούπης θὰ ἐπαρουσιάζετο εἰς τὴν Βουλὴν μὲ ἓνα κοτογοῦνι ἐπὶ τῆς ρεδιγκότας του.

Καὶ ὁ Κουμουνοῦρες θ' ἀνέβαινε τὸ βῆμα γυμνὸς κατὰ τὰς μεθορίας τοῦ σώματος χώρας.

Ὁ ἓνας θὰ διεβεβαίου οὕτω ὅτι ἔχομεν τὴν Γουνίτσαν.

Καὶ ὁ ἄλλος ὅτι τὰ σύνορά μας εἶναι γυμνά.

ΑΒΔΗΡΙΤΙΣΜΟΙ.

Μωρὲ φιλοδοξία τῆς Ἐφημερίδος !

Νὰ ἦτο, λέγει, κώνωπας, καὶ νὰ παρηκολούθει τὸν πρωθυπουργὸν παντοῦ, νὰ μὴ τὸν ἀφήνῃ ἦσυχον. Φαντασθῆτε τὸν Κορομηλᾶν κώνωπα. Νὰ πηγαίνει εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ Τρικούπης, καὶ αὐτὸς μαζῆ. Εἰς τὸ τραπέζι, καὶ αὐτός. Εἰς τὴν κλίνην καὶ αὐτός. Καὶ ἀκόμη τίς οἶδε ποῦ θὰ τὸν παρακολουθῆ. Ἡξεύρετε ὅτι ὁ Τρικούπης ὡς πρωθυπουργὸς πηγαίνει εἰς πολλὰ μέρη. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος εἰς ὄχι ὀλίγα. Θὰ πηγαίνῃ ἀρὰ γε εἰς ὄλα καὶ ὁ κούνουπας Κορομηλᾶς μαζῆ του ; Ἡ εἰς μερικὰ θὰ τὸν ἀφήσῃ μόνον ;

Ἡ Γουνίτσα λέγουν μερικὰς ἐφημερίδες εἶναι μία θύρα τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις ἀφήνει ἀνοιχτὴν εἰς τὴν μεθόριον.

Λοιπὸν ἐμπρός, Κύριε Τρικούπη, κλείσε τὴν θύραν. Καὶ ὕστερον ἀφοῦ κλείσῃς τὴν θύραν, λογαριαζόμεθα καὶ διὰ τὰ παράθυρα τῶν μεθορίων.

ὑπὸ τοῦ κ. Καβαδία εὐρέθησαν εἰς τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφὰς τρία ἀγάλματα ἀκέφαλα. Ἴσως οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους παριστάνουσιν αὐτὰ τ' ἀγάλματα δὲν εἶχον κεφάλι. Τί παράξενον ! Μήπως καὶ σήμερον δὲν εἶναι τόσοι τῶν ὁποίων, ἂν γείνωσι τ' ἀγάλματα, πρέπει νὰ γείνωσι χωρὶς κεφαλὴν ;

Ἄβδηρίτης.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Εἰς ἐξετάσεις γυμνασίου :

Καθηγητής. Τί διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ τοῦ λόγιου καὶ λογικὸς ;

Μαθητὴς Διαφορὰ ; . . . Νὰ κατὰ τί διαφέρουν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε λόγιοι· λογικὸς δὲν εἶναι κανένας.

Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Ἀγαθοπούλου ἐγέννησεν, . . . ἀλλὰ τὸ παιδί εἶνε τέρας, ἔχει δύο κεφαλὰς.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ζητεῖ νὰ παρηγορήσῃ τὴν ἀνεψιάν :

— Δὲν συλλογίζεσαι καυμένη πῶς μποροῦσε νὰ γεννηθῆ μὲ περισσότεραις κεφαλαῖς ἢ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ;

Ἡ κυρία Ἀγαθοπούλου ἐπισκέπτεται φίλην τῆς, τῆς ὁποίας ὁ υἱὸς ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Γαλλίαν.

Ὁ καιρὸς εἶναι τρικυμιώδης καὶ ἡ μήτηρ ἀνησυχεῖ διὰ τὸ ταξεῖδι τοῦ υἱοῦ τῆς.

Ἡ Ἀγαθοπούλαινα θέλουσα νὰ τὴν παρηγορήσῃ :

— Τί κάθεσθε, κυρία, καὶ χολοσκάνετε ὁ υἱὸς σας ξεύρει κολύμπι ! !

ΒΙΒΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ.

Β' ΔΕΛΤΙΟΝ.

Γραφεῖον "Ἐστίας" τόμους	10
" " φυλλάδια	100
Γ. Ν. Φιλάρετος δικηγόρος τόμους	10
Π. Π. Βασιλειάδης ἀνθυπασπιστὴς τοῦ περικου τόμους	15